

EL MELICACO BURLETA 1 "EL PAPER HIGIÈNIC"

Un relat de: [Jacques Fiston](#)

EL PAPER HIGIÈNIC

Fa uns anys, va sorgir una polèmica sobre com s'havia de col·locar el paper higiènic en el porta rotlles del lavabo. Uns, defensaven que el paper havia de lliscar pel davant, i altres, que ho havia de fer pel darrera. La disputa va durar varies setmanes, sense que hi hagués una opció guanyadora. Si no vaig errat, tota aquesta discussió es va realitzar a través de la secció de les cartes al director de "La Vanguardia". A l'època encara no existien les xarxes socials i això d'internet i els fòrums temàtics era ciència-ficció, per tant, la manera de fer safareig amb un nivell d'audiència mínim garantit, era escriure als diaris.

Sens dubte, un dels grans invents que ha millorat les condicions de vida de la humanitat, si més no dels habitants de les societats desenvolupades, ha estat el paper higiènic (independentment de com el col·loqueu al vostre porta-rotlles).

Fem una anàlisi del tema.

En primer lloc, això d'anomenar paper higiènic a aquest tipus de paper, és un d'aquests grans eufemismes que utilitza la nostra societat per no ferir sensibilitats. Tothom sap que, en realitat, s'utilitza per eixugar-se el cul després d'anar de ventre (un altre magnífic eufemisme per dir que hem anat a cagar). A casa en diem paper de vàter i ens quedem tan amples.

En segon lloc, llanço una pregunta interessant: Qui el va inventar? En algun moment de la història dels grans invents de la humanitat, hi va haver algú que va pensar que produir un producte d'aquestes característiques podia ser un gran negoci. Aquest algú devia tenir nom i cognoms. Era un simple empleat d'una empresa paperera? un enginyer que s'avorria els caps de setmana? un inventor amb visió futurista? un empresari emprenedor?

Sigui qui sigui, hauria d'estar en un lloc destacat de les llistes dels grans inventors de la història. Si ho busqueu per internet, trobareu centenars de pàgines on us explicaran la història d'aquest producte, des dels fulls de paper de la Xina de la dinastia Ming, fins a les tovallolletes humides del Mercadona.

Sembla ser que, igual que la pasta, el paper moneda l'impremta i altres descobriments destacats, el paper de vàter va ser cosa dels xinesos. Però el xino que ho va inventar era un! Amb nom i cognoms! No crec que fossin 3000 xinos a l'hora inventant un full de paper per netejar-se el pandero.

I com va sorgir l'invent? Va ser que per casualitat una persona va fer les seves necessitats i per netejar-se va utilitzar la primera cosa que va trobar i resulta que era un tros de paper rebregat? Va ser fruit d'hores i hores pensant i dissenyant el producte ja amb una idea preconcebuda? Em temo molt que aquestes preguntes no tindran mai resposta.

La indústria del paper de vàter ha evolucionat molt. Hi ha papers de tota mena: suaus, esponjosos, absorbents, i fins i tot n'hi ha que porten locions de fruits naturals. Ha nascut una nova modalitat industrial: la cosmètica del cul. Tot això, m'ha fet venir a la memòria un dels papers higiènics més famosos de la història recent del nostre país: "El elefante".

Els qui ja tenim una edat i els qui en tenen dues, recordem aquest paper. A mi em feia especial gràcia el nom, "elefante", que per cert, aquest nom no apareixia enlloc, només es veia el dibuix d'un enorme elefant africà. Quina relació hi havia entre el paquiderm i la finalitat del paper? Tot un misteri. Recordo també que es comprava per unitats, no com ara que t'endús un paquet amb trenta-sis rotlles i no sé quants de regal.

Una altra curiositat d'aquest producte era que tenia dues cares, una setinada i l'altra no; suposo que es tractava d'una estratègia comercial per arribar a un grup més ampli de clients. M'imagino les converses amb els companys de feina i els familiars: "Jo sóc més de setinat, doncs jo prefereixo l'altra cara..."

No tots els papers eren d'aquesta marca, sé que n'hi havia un del qual no recordo el nom, que era una mica rugós, recordava el paper Pinotxo que s'utilitza per fer manualitats. Bufa!

Una de les coses que més em sorprèn ara, és que hi ha persones que el col·leccionen! Si, sí, col·leccionistes de paper de vàter de diferents èpoques, i us ho cregueu o no, es valoren força cars! Ep, això sí, sense utilitzar.

Joan Carles Franquet